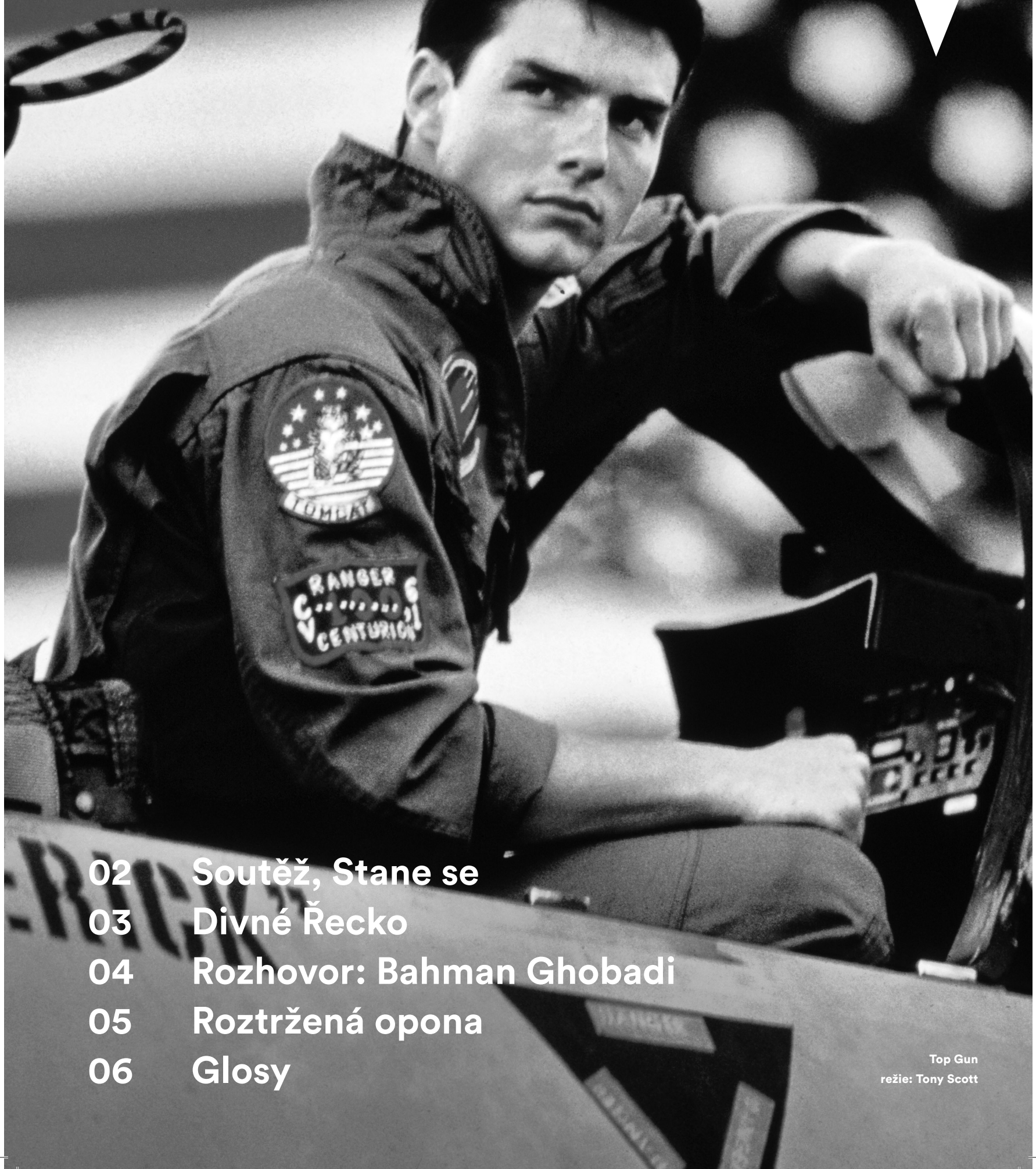

Sobota
28 07

- 02 Soutěž, Stane se
- 03 Divné Řecko
- 04 Rozhovor: Bahman Ghobadi
- 05 Roztržená opona
- 06 Glosy

Top Gun
režie: Tony Scott

BLÁZNI DO FILMU

Řecké divné filmy posledních let narušily stereotypní vnímání země svého původu. Zpracovat je tak, aby byly přijatelné pro široké obecnstvo, by ale možná nemuselo být tak těžké...

- *Attenberg* by byl přejmenován na *Friendsberg*, jelikož Marinu by nebavily dokumenty, ale sitcom *Přátelé*. Místo *Suicide* by poslouchala skupinu *One Direction*.
- Členové Alp by nenahrazovali zemřelé příbuzné, ale pomáhali by bohatým paraplegikům ve stylu *Nedotknutelných*. Výrazně by tak pomohli Řecku s jeho finančními problémy.
- *Zmařené mládí* by se změnilo v *Naplňené životy*, protože policista Vasilis by náctiletému Harrisovi nahradil otce a on by ho na oplátku přiměl investovat do obchodu s pizzou. Netřeba dodávat, jak moc by se taková investice vyplatila.
- *Špičák a Kapsle...* by zmizely.

Pozor změna! Autorské čtení Jáchyma Topola z knihy *Citlivý člověk* se přesouvá z Divadelního/literárního stanu do Respekt stanu. Čas (19:15) se nemění.

INFO K VR

Reduta 2 je otevřená ode dneška až do příští soboty od 10:00 do 20:00. Filmy se rezervují na místě, k dispozici jsou sloty na 30 nebo 60 minut. Zabookovat si ho můžete kdykoli, ale jen na aktuální a následující den. V brýlích jsou všechny filmy, takže je na vás, které si vyberete. Ale pozor, nemají české titulky. Odborné úvody začínají v 10:00, 14:00, 16:00 a 18:00.

soutěž

Protože se dneska bavíme taky o Řecku, soutěžní otázka bude směřovat právě k němu. Takže: Za které zvíře se vydává postava, kterou ztvárnil Lefteris Matthaiou, ve filmu Babise Makridise *L*?

- 1) Sova
- 2) Medvěd
- 3) Humr

Odpovědi posílejte na e-mail filmovelisty@lfs.cz, autor nebo autorka té nejrychlejší dostane dárkový balíček od Filmovky.

Srdcovka
Ondřeje
Moravce

Filmy jsou nuda. Ne, dobře, tak nejsou. Jsou pořád vlastně fajn. Vlastně dost fajn. Ale to nic nemění na tom, že audiovizuální díla můžou mít i zcela nové podoby plné výzev. A jednou z nich jsou i snímky pro virtuální realitu. S festivalem Jeden svět se do virtuálních časoprostorových bludišť pouštíme už nějaký rok, a jsme rádi, že i Filmovka se tam vrhá za námi, se vši tou nejistotou z neznámého. Brave New VR Worlds nabízí 14 skvělých snímků. Moji srdcovkou je *Melita*, křehký

anime film o robotce, která zachraňuje zemi před ekologickou katastrofou. Je v ní dotek Miyazakiho *Princezny Mononoke* i pixarovského *VALL-Iho*. A po ní si dejte *Planetu ∞*, ve které zjistíte, co vše bizarního by se po oné dlouho očekávané ekologické katastrofě mohlo na Zemi přihodit. Pokud ale máte fobii ze slunéček sedmítečných, tak se radši k Redutě vůbec nepřibližujte.

Ondřej Moravec je dramaturg LFŠ a programový ředitel Jednoho světa

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ

Dneska to všechno vypukne! Slavnostní zahájení si nenechte ujít v 19:00 ve Hvězdě. Dorazí i jeden z hlavních hostů festivalu Bahman Ghobadi, který dostane výroční cenu. Následovat pak bude promítání jeho filmu *Želvy mohou létat*.

NAD 70 NAJISTO

Návštěvníci starší 70 let mají možnost získat rezervaci na dva lístky denně. Více informací k dostání na Guest servisu ve Slovácké boudě.

JAK SE TRIER STAL TRIEREM

Nebylo to tak rychlé! Jak si Lars vybrousil osobitý styl se dozvíte z úst experta a Trierova krajana, profesora z kodaňské univerzity, filmového historika Petera Schepelerna. Přednáška proběhne od 15:30 v Klubu kultury 2, v angličtině s překladem do češtiny.

VÝSTAVA CINEMAS

Znáte italský film *Bio Ráj* o životě jednoho kina? Německý fotograf Stephan Zaubitzer je podobně fascinován reálnými mizickými jednosálovými kiny a dokumentuje kinosály po celém světě zevnitř i zvenku. Výstava začala už včera, vernisáž ale proběhne dnes v 17:30 s úvodem Radany Korené. Vstup zdarma s akreditací.

ŽERTU NA STOPĚ

Josef Somr si zahrál v roce 1968 hlavní roli ve filmu *Žert* režiséra Jaromila Jireše, který se odehrává právě v Uherském Hradišti. Dnes od 15:00 zahájí, po padesáti letech od uvedení filmu, výstavu na počest snímku a provede vás několika filmovými lokacemi. Vstup zdarma.

KAVÁRNA POTMĚ

První víkend si můžete dát třeba černé kafe v prostoru pojízdné kavárny, kde je ve tmě úplně všechno. Na každém stole v Kavárně POTMĚ jsou také pastelky a papír k malování potmě. Otevřeno mají v sobotu od 10 do 20 hodin, v neděli pak do 16:00.

VYZKOUŠEJTE PARKOUR

Po sezení v kině je třeba pořádně se protáhnout a zrovna parkour je jeden z oblíbených sportů z prostředí města. Dnes od 15:30 si děti od 7 let můžou v Dětském/herním stanu zdarma otestovat svoje pohybové schopnosti právě prostřednictvím parkouru.

CHARITATIVNÍ STÁNEK LFŠ PODPOŘÍ DOBROU VĚC

Filmovka se letos rozhodla podpořit dobrou věc a vy můžete s ní. Před Hvězdou se objeví stánek, ve kterém se budou prodávat exkluzivní kousky z šatníku filmovkového štábu. Výtěžek poputuje na koupi prostoru pro indiánský národ Kogi z Kolumbie, o který postupně vinou industrializace přichází. Stánek bude fungovat do „vyprodání zásob“, minimálně ale celý víkend, protože oblečení na prodej je opravdu dost. Pokud máte nějaký módní kousek, můžete ho také přinést.

STAHUJTE OFICIÁLNÍ
MOBILNÍ APLIKACI
LETNÍ FILMOVÁ
ŠKOLA 2018

→ ANDROID → iOS

Celý program LFŠ v telefonu, možnost sestavení vlastního programu, interaktivní i offline mapa festivalových míst, aktuální kapacity sálů a další info.

taguj #lfs2018

letnífilmovaskola
@lfskola
Letní filmová škola
Uherské Hradiště

Oficiální hashtag: #lfs2018
ke stažení můžete využít
bezplatné wi-fi v kině
Hvězda.

lfs.cz

Podivná snaha uchopit podivné řecké filmy

Letos uplynuly již dva roky od chvíle, kdy měli tuzemští diváci možnost spatřit na plátnech multikin *Humra* (2015), antiutopický film o budoucnosti, ve které je každý nezadaný člověk internován ve speciálním hotelu, kde si má do pětadvaceti dnů najít vhodný protějšek. Pokud se mu to nepodaří, bude proměněn ve zvíře dle vlastního výběru. Třeba v *Humru*. Již díky synopsi je jasné, že se tento snímek vymyká nejen jakémukoli jednoduchému žánrovému zařazení, ale hlavně i produkci, kterou jsme běžně zvyklí ve vícesálových kinech vidat.

Zatímco ti, kdo nenavštěvují filmové festivaly a ani nesledují filmy na nich uváděné, mohli být *Humrem* značně konsternováni, diváci opačného ražení už byli pravděpodobně prazvláštní poetikou současné řecké tvorby dotčeni a věděli, že nejde o ojedinělé dílo, nýbrž o logický postup v kariéře režiséra Yorgose Lanthimose, který tak úspěšně překročil hranice své vlasti. Totéž se zatím nepodařilo většině jeho řeckých kolegů, jejichž domácí tvorba, v současnosti hromadně označovaná jako vlna *řeckého divného filmu*, tak stále provokuje i baví pouze návštěvníky festivalů. Díky tomu ale máme ideální podmínky k tomu, abychom mohli bilancovat a zároveň se ptát: existuje vůbec nějaká divná vlna, nebo jde pouze o publicistický konstrukt?

Jednoznačnou odpověď je sice těžké najít, můžeme se ale zamyslet a pro začátek se zeptat jinak: co dané filmy kromě místa a doby vzniku spojuje a čím jsou pro ně právě doba a místo vzniku charakteristické? Začneme druhou otázkou a vraťme se na přelom první a druhé dekády tohoto století. V té době v Řecku dramaticky eskaluje dluhová krize spojující se i s dlouhodobější krizí řeckého filmového průmyslu, přičemž zároveň vznikají filmy jako je *Špičák* (2009) nebo *Attenberg* (2010), jejichž režiséři (zmiňme Lanthimos a A. R. Tsangariová) se díky nim stávají hvězdami zahraničních festivalů. Přistoupíme-li tedy na nejčastější mediální interpretaci tohoto dění, můžeme říct, že nedostatek financí, podpory ze strany GFC (Greek Film Centre) i všudypřítomná ekonomická krize se paradoxně nestaly stopkou, ale katalyzátorem originální tvorby. Tvůrci tak vlastně nasávají duch nestabilní doby a ventilují jej v podobě bizarních zápletek svých filmů, jejichž koncepce ve výsledku není nepodobná absurdním dramům.

Pocit podivnosti pak tyto filmy v divácích podporují různými stylistickými postupy, mezi něž patří oddramatizované herectví, statické snímání scén i celkové ladění do palety chladných odstínů barev. Asi nejdůležitějším vodítkem k interpretaci ale zůstávají zápletky a příběhy, ve kterých se, často

ve formě jakési hry nebo podobenství, exponují problémy současného Řecka a hledají se jejich příčiny. Běžnými tématy jsou mezilidské vztahy v uzavřené skupině (někdy přímo v rodině, jindy ve skupině rodinu připomínající), rozdíly mezi mladší a starší generací, ovládajícími a ovládanými apod. Samotní tvůrci ale k představě vznikající vlny přistupují, když už ne vyloženě odmítavě, spíše skepticky. Lanthimos vidí styčný bod mezi tvorbou jednotlivců v nutnosti pracovat s malými rozpočty, Tsangariová zase v klíčovém tématu rodiny, univerzální filozofie však neexistuje. Takové konstatování spolu se zhlédnutím dalších filmů, které výše popsané charakteristice neodpovídají, ale snaží se o „verističtější“ zachycení každodenní mizérie současného Řecka (např. *Zmařené mládí* z roku 2011), problematizuje jednoduchou představu o škatulce řeckého divného filmu a vybízí nás k odpoutání se od naší časoprostorové kotvy. *Řecké divné filmy* jsou totiž ze své podstaty univerzálnějším a nadčasovým fenoménem, jehož výpověď může dávat smysl stejně tak v Řecku jako u nás. Máte-li tedy dostatečně silný žaludek, smysl pro černočerný humor či chuť poznat druhou tvář Řecka, kterou vám nepředstaví letní komedie à la *Mamma Mia!* (2008), rozhodně se seznámte s mladou generací Řeků a získejte možnost hledat v jejich tvorbě pro vás osobně platná poselství.

Divné filmy jsou všude kolem nás

Divnost není vyhrazená jenom Řecku, bizarní a zneklidňující filmy vznikají i jinde po světě. Minimálně evropskou divnou tvorbu ostatních zemí si máme možnost přiblížit díky, letos již podruhé konané, pražské přehlídce „Weird Europe“, kde byly promítány například výrazně stylizované dokumenty Rakušana Ulricha Seidla *Ve sklepe* (2014) a *Safari* (2016) nebo francouzský horor o dospívání vegetariánky Justine Raw (2016). Opravdu divné filmy vznikaly a vznikají dokonce i v rámci tuzemské produkce. Stačí si vzpomenout na „rytmikál totalitního věku“ Tomáše Vorla Kouř (1991), osobitě nahlížející na Československo před listopadovou revolucí jako na jednu velkou zakouřenou fabriku, ve které se ale s chytlavým popěvkem na rtech neztratíte, nebo na poslední dva filmy Petra Václava. V prvním z nich, nesoucím název *Nikdy nejsme sami* (2016), máme možnost vidět Karla Rodena zkoumajícího vlastní exkrement a druhý, *Skokan* (2017), je improvizovanou road-movie o romském analfabetovi toužícím po herecké kariéře.

Miss Violence (režie: Alexandros Avranas, 2013)

Kapsle (režie: Athina Rachel Tsangari, 2012)

Ghobadi: Život i film jsou jako báseň, jen filmy někdy přetrvávají déle

Bahman Ghobadi je kurdsko-iránský režisér, producent a spisovatel, který je nucen žít kvůli své tvorbě v exilu. Je oceňován na největších festivalech světa, filmařinu však nikdy nestudoval a sám tvrdí, že se k filmu dostal čirou náhodou. Jeho celovečerní debut *Čas opilý koní* (2000) byl prvním kurdským filmem vůbec. Na letošní Filmovce ale představí i další tvorbu, která pojednává mimo jiné o problematice jeho země a doby.

Foto: Marek Malůšek

Proč jste začal točit filmy?

Narodil jsem se v malém městě a před revolucí jsme tam měli jen dvě malá kina. Já tam rád chodil, tak jako každý jiný. Když nás otec opustil, bylo nás sedm a já se o nás musel postarat a začít pracovat. Potkal jsem jednoho fotografa, který měl obchod s kamerami. Jednu mi půjčil, já udělal pár snímků a on mi řekl, že bych se tomu měl věnovat. Poslal mě do místní knihovny, kde byly dvě knihy – o tom, jak se stát fotografem a o umění animace. Půjčil jsem si je a obě přečetl. Ta o animaci mě opravdu chytla a já vytvořil svůj první krátký animovaný film. Ten další už jsem zkusil poslat na filmový festival. Dostal jsem za něj tři ceny a mohl tak tvořit dál. Pak jsem zkusil studovat film na univerzitě, ale připadalo mi, že se neučím nic nového. Podle mě film vychází z fotografie a o té jsem se naučil sám, našel jsem si vlastní cestu. Nedělám filmy klasicky, dělám to, co mi říkájí mé pocity. Žádný scénář jsem nikdy nepsal.

Pokaždé tedy improvizujete, nebo máte scénář v hlavě?

Mám nápad na začátek, něco trochu z prostředku a vím, že konec vždycky nějak najdu. Když začne natáčení, píšu scénář den po dni a pracuji s amatérskými herci. Poté, co zhlédnu záběry z daného dne, se rozhodnu, co budu točit den následující. Řídím se pocity. Točit film je pro mě stejné jako skládat báseň, díky čemuž jsem nikdy nepotřeboval producenta. Jsem rád, že mám šanci a sílu dělat to, co mě baví.

Na čem tedy momentálně pracujete?

Aktuálně produkuji celovečerní film o utonulém syrském chlapčkově ze slavné fotografie. Je to film mého bratra a myslím, že je skvělý. Příští víkend bude hotový. Jinak pracuji na televizní show o Íráncích, dokončuji svou druhou knihu a další nezávislý projekt v Turecku. Ve Spojených státech spolupracuji s Martinem Scorsesem, který mi produkuje film o kurdsém boxerovi. Víc zatím prozradit nemůžu.

To bude váš první projekt, který se týká sportu?

Ano. Chci ho udělat zcela jinak, než ostatní filmy zabývající se boxem. Neukáží žádnou krev ani akci. Nejde o souboj, ale o lásku a o milostný vztah. Ten film zkoumá, jak se dva lidé můžou mít rádi, i když spolu zápasí nejen v boxerském ringu. Bude to pro mě opět jako skládat poezii.

Ve svých předchozích dílech jste se často zabýval kurdskými osudy. Budete v tom pokračovat?

Ano, Kurdy dobře znám. Nejsem nacionalista, ale něco ve mně mi nedovolí toto téma opustit. Navíc mám pocit, že potřebuji rozumět dané kultuře a jejímu jazyku, abych mohl osudy lidí pochopit. V opačném případě nelze vytvořit dobrý film.

O čem jsou vlastně vaše filmy?

Vypráví o mezinárodním problému. Točím o hranicích, o náboženství, o tom, co na tomhle světě děláme. O lidech a o lásce. Naše životy jsou pro mě jako básně a stejně tak vidím i kinematografii. Jen filmy někdy přetrvávají déle. Nejsem milovníkem kinematografie, ale cítím potřebu ji tvořit. Podobně jako písně a literaturu. Občas bych rád scénář nakreslil.

Jsou pro vás filmy důležitou součástí života?

Nejsem filmovým fanouškem. Když jsem byl malý,

rodiče mě brali do kina. Měli tam takové velké sendviče a colu. A já si myslel, že tak to má být, že sledování filmu je vždy spojené s konzumací. Ten sendvič jsem měl opravdu rád, filmy už tolik ne. Moc dobře si pamatuji jeho chuť, ale nevzpomenu si na žádný z filmů, které jsem tam viděl. Film, televize a média se nicméně snaží, abychom se cítili více ve spojení jeden s druhým. Hranice, ať už geografické nebo náboženské, činí svět složitějším a umění je prostředkem, jak je překračovat.

Jakou roli tedy podle vás umění ve společnosti hraje?

Představuji si společnost jako tělo, do kterého může kultura přinést novou krev. Ale vše závisí na penězích a ty nedovolí velké změny. Osobně jsem si za těch třicet let, co tvořím filmy, nevšiml žádné zásadní změny. Obzvláště v místech, ve kterých jsem natáčel *Čas opilý koní* a kde jsem vyrůstal, je situace ještě horší. Pomohlo by nějaké společenské hnutí, ale pár filmů nic nezmění. Lidmi by dokázal pohnout třeba nějaký televizní kanál nebo periodikum, nic takového ale zatím bohužel nemáme. O tom je ale život. Je to stejné, jako když zdoláváte horu. Cesta nahoru je trnitá, přesto se snažíte dojít úplně nejvýš. Čím těžší ten výstup je, tím více potěšení vás na konci čeká.

Nahlédnout za oponu propagandy

Studená válka roztrhla svět na dva protipóly. Spojené státy a Sovětský svaz, ideje imperialismu a komunismu. Realita obou stran byla protkána mediální propagandou, která na lidi útočila ve zprávách, v novinách a taky ve filmech. A právě filmový jazyk *Roztržená opona* zkoumá. Stejně jako tehdejší svět je stvořena ve jménu dualismu a zahrnuje programové bloky vždy o dvou filmech s jedním tématem a dvěma pojetími. Roztržení opony pak slouží jako kukátko do minulosti. Je sice pochroumané historickými událostmi, ale právě proto dokáže odkrýt, co sametově lesknoucí se povrch obvykle zahaluje.

Už od počátku kinematografie na film působily vlivy, které se jeho obraz pokoušely pokřivit. Příkladem je třeba Ejzenštejnův *Křížník Potěmkin* (1925) či *Deset dní, které otřásl světem* (1927) orodující za bolševismus tehdejší SSSR. Podobný přístup následně převzalo nacistické Německo pro šíření antisemitismu a vykreslování grandiozity Třetí říše. Ne nadarmo mělo své vlastní ministerstvo propagandy, a dokonce oficiální režiséru – Leni Riefenstahlová na svůj *Triumf vůle* (1935) dostala tak obří finanční dotaci, že její filmový štáb tvořili desítky lidí. Goebbels sám navíc rád zaměňoval propagandu s uměním: „Propagandista je jako malíř, který ve svém obraze zdůrazňuje to důležité a opomíjí to nepodstatné,“ vysvětloval.

Kdybychom se však domnívali, že propaganda působí jen ve filmech zemí s totalitními režimy, mýlili bychom se. Historický epos *Zrození národa* (1915) je názorným důkazem amerického nacionalismu a i současný Ku-Klux-Klan ho oficiálně prohlašuje za svůj Svatý grál. Američtí tvůrci ostatně také zastali zajímavý postoj k propagandě „druhé strany“. Namísto toho, aby se ji snažili zpochybňovat, ji jednoduše zparodovali. Nejznámějším příkladem tohoto principu je slavný Chaplinův *Diktátor* (1940). Svůj vlastní obraz reality si ale za svou vlastní naleštěnou oponou žije v současnosti každý z nás. Hranice mezi reálným a smyšleným se v honbě za poznáním objektivní pravdy natolik protínají, že je těžké se ve shluku informací vyznat. Novodobou vizáží propagandy jsou tak fake news, dezinformace a hoaxy. Propaganda se přesunula do nového prostředí sociálních sítí a láká mediálně zkušenějšího recipienta, pro nějž je její dřívější snadno rozeznatelná podoba spíše směšnou vzpomínkou na doby minulé. V oblasti audiovizuálu tak dochází ke zkracování sdělení a o to většímu důrazu na uměle vytvářené emoce a názory samozvaných „expertů“. Množství jejich šířitelů se zmnohonásobilo a kritické myšlení se tak stává nutností, bez které se ztrácíme ve zvěti

Horko jako v červnu (režie: Ralph Thomas, 1964)

názorů a postojů, jež nás na denní bázi ovlivňují. Pojdme si jej společně potrénovat a protrhnout oponu nejen minulosti, ale i současnosti!

PROTRHÁVAT SE BUDE:

Opona ideologického rozkolu v rodině

Hrozí hluboký ponor do duší, myslí a emočních výkyvů. Psychologická dramata *Můj syn John* (1952) a *Jarní pověť* (1961) ve společném programovém bloku nastíní možné důsledky rozkolu politického smýšlení v rámci rodinného a partnerského soužití. Lze mít rád své bližní, když zastávají tak odlišná stanoviska?

Opona emigrace

Odhalí příběhy inspirované skutečnými událostmi na pozadí utlačování práv a svobod v situaci, kdy emigrace byla často jediným východiskem. Jaké důvody k tomuto riskantnímu řešení vedly české cirkusáky ve filmu z americké produkce *Muž na laně* (1953)? A jakým způsobem se podařilo překročit hranice lidem ve filmu *Únos* (1952), který vznikl na popud československé komunistické strany jako propagandistická kampaň? Střetnou se úhly pohledu těchto filmů alespoň v některém bodu?

Opona boje s vnitřním nepřítelem

Špionáž, napětí, zlí agenti a hrdinní velicí – to spojuje další dvojici filmů. Je jí americký *Velký Jim McLain* (1952) a český *Král Šumavy* (1959). Oba čelí „zrádcům společnosti“, kteří jsou v jednom z případů padouši, ve druhém zas hrdinové. Kdo je kdo a kde leží hranice mezi oběma?

Opona obrany vlasti se zbraní v ruce

Fanoušci leteckých vojenských titulů si přijdou na své v rámci bloku *Top Gun* (1986) – *Vysoká modrá zeď* (1973). Stejně prostředí (byť ve *Vysoké modré zdi* se ani jednou nelétá), avšak odlišný přístup i zpracování. Existuje něco důležitějšího než obrana své země v ohrožení?

Hlavně neodcházejte!

Pokud chcete odlišné propagandistické přístupy pochopit v celé šíři, dopřejte si ten luxus a vydržte sledovat oba filmy! Vždy jsou uváděny za sebou a dělit je bude jen krátká přestávka na vyčůrání. Před každým snímkem se samozřejmě můžete těšit na odborné úvody, to nejlepší ale přijde až nakonec. Po obou projekcích totiž bude následovat diskuze s historiky, sociology nebo odborníky z Ústavu pro studium totalitních režimů, kteří se pokusí obě díla porovnat a kontextualizovat. Společně s diváky taky odhalí, jaké bylo skutečné zákulisí osudů fiktivních hrdinů, jejichž příběhy jsou často inspirovány životy reálných historických postav. Takže neodcházejte předčasně, *Opona* si vaši přítomnost zaslouží!

doporučujeme

Muž na laně

↳ Reduta 1 · 11:30

Unikátní pohled na Československo v roce 1952 z pohledu americké produkce vypráví o cirkusácích, kteří čelí nástrahám tehdejší politické situace. Češi zde sice mluví plynulou americkou angličtinou, i tak se ale jedná o snahu pochopit realitu totalitního režimu spojenou se zestátňováním podniků, policejními výsledky a riskantní migrací. Film, který byl ve východním bloku pochopitelně zakázán, vznikl v době mccarthistických protikomunistických nálad, a tak ve změti propagandistických snímků spíše zapadl. Dnes je ale svěží podívanou čelící tématu migrace přes železnou oponu. Film bude uveden spolu s propagadistickým snímkem československé komunistické strany *Únos* (1952), který nabízí pohled z druhé strany barikády.

Tento film
doporučuje
Irena Mařincová

Upír Nosferatu

↳ Kino Hvězda · 14:30

Snímek s podtitulem „Symfonie hrůzy“ je německou klasikou z doby největšího rozkvětu expresionismu ve filmu. Třebaže *Nosferatu* (1922) bývá k tomuto proudu tradičně řazen, jeho tvůrci při natáčení opustili filmové ateliéry plné expresivně pokroucených kulis a vydali se natáčet ven, mimo jiné i do lesů Vrátné doliny v severoslovenské Malé Fatře. Hrabě Orlok, titulní upír, jehož panství představuje Oravský hrad, tak není jen dalším aristokratem se zkrvavenými konci špičáků, ale součástí přírody, zosobněním smrti (v podobě morové epidemie) a zároveň i strachu civilizované společnosti z toho, co číhá za městskou branou. Vše doprovází tajemný Tábora radosti, duo hudebníků, kteří kombinují ambient a industrial.

Tento film
doporučuje
Jan Bergl

Kristove roky

↳ Sportovní hala · 15:30

„Až vyrostu, chci psát jako Lubor Dohnal,“ řekla jsem si v sedmnácti letech při své první návštěvě Filmovky. A stojím si za tím dodnes, mimo jiné i kvůli artovému filmu *Kristove roky* (1967) uvedenému existenciálním citátem „život je boj“. Což je, řekla bych. Jedná se sice o debut s autobiografickými prvky Juraje Jakubiska, spojením dvou významných tvůrců Nové vlny ale vzniká záměrně chaotický, volnomyšlenkářský a částečně barevný klenot doplněný magickou až pohádkovou hudbou Wiliama Bukového, pro něhož byly právě šedesátky posledním obdobím života. Díky za rozpustilého Jiřího Sýkoru a jeden z nejlepších komplimentů vůbec. „Ježiš, ty seš ale krásná vobluda!“

Tento film
doporučuje
Alice Krajčirová

Božská Ema

↳ Reduta 1 · 20:30

Po dlouhém angažmá v Americe se přední československá sopranistka Ema Destinnová v roce 1916 vrací do vlasti – bez ohledu na „fronty v pohybu a Zeppelinů nad Londýnem“. Pro podezření ze špionáže je ale okamžitě po překročení hranice zadržena. Proti svým utlačovatelům odmítá bojovat jejich zbraněmi a místo toho volí čestný a poklidný odpor. Životopisné drama režiséra Jiřího Krejčíka a scenáristy Zdeňka Mahlera o perzekuci ze strany Rakouska-Uherska je neskryvanou alegorií na praktiky komunistického režimu během normalizace. Sama Destinnová, dnes asi mnohým známá jen jako krasava z dvoutisícovky, je věrně vykreslena jako vlastenka a nesmírně emancipovaná žena, byť snímek nezmiňuje, že byla také první slavnou Češkou, která se nechala tetovat.

Tento film
doporučuje
Aleš Matějka

Šepoty a výkřiky

↳ Klub kultury 1 · 21:00

Zase jednou nic pro slabé žaludky. Už název dává jasně najevo, že o nepříjemné zvukové efekty nebude nouze. A jelikož se jedná o Bergmana, dostaneme i tradiční porci Nykvistovy precizní kamery (tentokrát dokonce oceněnou Oscarem) a především emočního rozsekání. Příběh tří sester a jedné služebné lze chápat jako sociální drama vypovídající o necitlivosti buržoazie nebo jen jako smutný obraz pokřivených vztahů jedné rodiny. Všudypřítomná červená navíc nenechá nikoho v klidu, Bergman totiž nehodlal nic ponechat náhodě a chtěl se opět podělit o svou znalost rozdrásaných ženských duší. Pokud tedy budete mít náladu na něco trošičku přemýšlivějšího než na výběr pádů Adama Sandlera, *Šepoty a výkřiky* (1972) jsou sázkou na jistotu.

Tento film
doporučuje
Mojmír Sedláček

Poltergeist

↳ Sportovní hala · 23:59

Poltergeist není duch. Je to paranormální jev, při němž se v lidských obydlích zdánlivě samovolně pohybují předměty (například nábytek), dochází k jejich výbuchům (nádobí, žárovky) nebo třeba samovznícení. Název je složeninou dvou německých slov polterig (hlučný) a Geist (duch). Taky je to film, kde skoro všechno dělal Steven Spielberg, a je to na tom dost znát. Všechno se pomalu rozjíždí, říkáte si „jo, tehdy se filmy točily tak nějak jinak, rozvláčně,“ žádná lekačka na začátek, ale pak to přijde. Brutální směsice tragikomických a drásavých scén, v nichž ožijí všechny hrůzy z dětského pokojíčku.

Tento film
doporučuje
Tereza Krobová

filmology

dopito

Kruh se uzavřel

Když mi bylo 16 let, kamarád Jindra se mě zeptal, jestli nechci jet na filmový festival. Prý do Uherského Hradiště. O tom jsem sice neslyšel, ale pochopil jsem, že to bude prima výlet s kamarády, a tak jsem souhlasil. To bylo v roce 2003 – v Hradišti probíhal již 29. ročník, ale pro mě to byl ten první. Filmovka se pro mě stala opravdovou školou a přede mnou se otevřel úplně nový svět. Zjistil jsem, že je v pořádku koukat celý den na filmy, pak o nich jít ještě diskutovat do vinárny, a do tělocvičny, kde jsem spal, se vracet až někdy nad ránem. Poznal jsem moravská vína a zjistil, že není dobré je kombinovat s pivem a zelenou, a také v čem spočívá hospodská poloha superman. Především jsem se ale naučil milovat filmy. A tak zatímco ostatní po ránu vyspávali, já si nařizoval budíka, aby mi neunikla ranní projekce Smrti v Benátkách, z čehož jsem měl málem smrt. Jasně, že o rok později jsem jel zase – a pak zase! Hlavně když hlavními hosty 30. ročníku byli Terry Jones a Terry Gilliam z mých milovaných Monty Pythonů, které jsem tehdy ještě velmi lámanou angličtinou zvládl poprosit o podpis. Když jsem se pak po maturitě rozhodoval, co dál dělat, filmová věda pro mě byla jasná volba. Jasně, člověk nikdy neví, jestli sežene nějakou pořádnou práci v oboru, ale v nejhorším případě může vždycky jít prodávat hamburgery, že? Což se mi teda naštěstí ještě nestalo. Naopak, vrátil jsem se sem, kde to pro mě všechno začalo, tentokrát už ne jako divák, ale redaktor Filmových listů. Kruh se uzavřel. Nedáte si k tomu hranolky?

Aleš Matějka

Filmové listy pro vás připravili: Tereza Krobová (šéfredaktorka), Mojmír Sedláček (zástupce šéfredaktorky), Jan Bergl, Alice Krajčirová, Irena Matějka (redaktorky), Jana Václavíková (korektorka), Markéta Steinert (grafika), Jiří Fogl (sazba), Anna Kulčíková (kresba komiksu), Agentura NP (tisk).

Pořadatel	Asociace českých filmových klubů	Hlavní partneri	innogy	Uherské Hradiště Srdce Slovácka
Finanční podpora	MINISTERSTVO KULTURY	státní fond kinematografie	Zlínský kraj	ČESKO-POLSKÉ FORUM POLSKO-CESKIE
	US embassy	EMBASSY OF SWEDEN	Partner	MOBIL.CZ
	Partner sekce Virtuální realita	JEDEN SVĚT	ARAR	
Oficiální cider	Kingwood	Partner herního doprovodného programu	MINDOK	Oficiální dodavatel vína
	Slovácký slonovec	Oficiální partner komunikace	DAT	Oficiální partner techniky
	repaspoint	Oficiální dopravce	leo express	Oficiální přepravce
	ARAVER CZ			
Hlavní mediální partneri	Česká televize	RESPEKT	MAMA A PAPA	Vltava Český rozhlas
	Radio Wave Český rozhlas	Mediální partneri	OFPA	FULLMOON
	NAFILMU.CZ	A2	scen2cz	iROZHLAS.cz
Regionální mediální partneri	DOBRÝ DEN	Zlín Český rozhlas	radio Zlín	Rockmax
	inZlín	Studenta.cz webmag	Kinema	newton media
Spolupráce	cine4	NFA	55th anniversary	GOETHE INSTITUT
	PLAKÁT s.r.o.	EMBASSY OF DENMARK	DANISH ARTS FOUNDATION	Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
	KOMA Modular	Free cinema	Pulsus aktivní film	Slovácké muzeum
	BIOFILMS	NaFilm	KODRLA	

So
28
07

Saturday

	čas time	místo place	název title	sekc section	lektor/host lecturer/guest	délka length	země country	rok year	English friendly	věk age
•	08:30	Slovácké divadlo	Milada	C	Aleš Říman	130	Česká republika	2017	✓	
•	08:30	Kino Hvězda	Dvanáct rozhněvaných mužů	C	Jan Jendřejek	96	USA	1957	✓	
•	09:00	Klub kultury 1	Srdce lásky	S	Petr Vlček	78	Polsko	2017		15+
•	09:00	Reduta 1	Podzimní sonáta	Hi	Vít Schmarc	99	Švédsko, NSR	1978		
•	09:30	Sportovní hala	Bouřlivé počasí	Hi	Iva Hejličková	78	USA	1943	✓	
	10:00	Dětský/herní stan	Free Cinema uvádí: workshop Natáčetí den + krátké filmy Free Cinema Films	DP		180				
•	10:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 1	S	O. Moravec, V. Palák	120			✓	
	11:00	Klub kultury 2	TV jak ji neznáte aneb od filmu k televizi a zase zpátky	OP	host: Jana Jedličková	90				
•	11:00	Slovácké divadlo	U ohně	Ho	host: Alejandro Fernández Almandras	95	Chile, Německo	2011		
•	11:00	Kino Hvězda	Rif a Raf, piloti (Hudba: Robert Israel)	P	Rob Byrne	22	USA	1927	✓	
•	11:00	Kino Hvězda	Mišenec (Hudba: Robert Israel)	P	Rob Byrne	72	USA	1916	✓	
•	11:30	Kino Mír	Archa světla a stínů	C	host: Jan Svatoš	90	Česká republika	2018		
•	11:30	Klub kultury 1	Hosté večere Páně	Hi	Maaret Koskinenová	81	Švédsko	1963		
•	11:30	Reduta 1	Muž na laně	Hi	Michael Málek	105	USA	1953	✓	
•	12:00	Sportovní hala	Sokolovo	C	host: Pavel Kosatík	133	SSSR, ČSSR	1974		
•	12:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 2	S	O. Moravec, V. Palák	120			✓	
	13:30	Klub kultury 2	Lekce filmu podle Mathieua Pradata	OP	host: Mathieu Pradat	90			✓	
•	13:45	Reduta 1	Únos	Hi	A. Říman; hosté: J. Pinkas, J. Pondělíček	113	ČSR	1952		
•	14:00	Kino Mír	CZ&SK Talents: Blok A	C	host: Michal Blaško, Martina Buchelová	72	ČR, Slovensko			15+
	14:00	Stan ČT	Adaptace	OP	host: Milan Kruml	90				
	14:00	Dětský/herní stan	Divadlo Kampa Praha: Děvčátko Momo	DP		75				
	14:30	Respekt stan	Za oponou virálních videí s miliony zhlédnutí!	OP		60				
•	14:30	Slovácké divadlo	Zlatokopové z roku 1933	Hi	Iva Hejličková	96	USA	1933	✓	
•	14:30	Kino Hvězda	Upír Nosferatu (Hudba: Tábor radosti)	Hi	Zdeněk Blaha	82	Německo	1922		
•	15:00	Klub kultury 1	Studená válka	S	Petr Vlček	84	Pol., Fra., VB	2018		
	15:00	Altán ve Smetanových sadech	Žertu na stopě	DP	hosté: Jan Kuděla, Josef Somr	30				
	15:30	Klub kultury 2	Jak se Trier stal Trierem	OP	host: Peter Schepelern	90			✓	
•	15:30	Sportovní hala	Kristové roky	Ho	host: Meir Lubor Dohnal	97	Československo	1967	✓	
	15:30	Dětský/herní stan	Základy parkouru	DP		60				
	16:00	Div./lit. stan	Ingmar Bergman: Sarabanda	DP		75				
	16:00	Stan ČT	Propaganda v Československé televizi	OP	host: Daniel Růžička	90				
•	16:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 3	S	O. Moravec, V. Palák	120			✓	
	17:00	Respekt stan	Turek & Turek uvádí: Viděli jste někdy něco takového?	OP		90				
•	17:00	Dětský/herní stan	Filmová pohádka – Korunní princ	DP		92	Česká republika	2015		
•	17:00	Kino Mír	CZ&SK Talents: Blok B	C	hosté: Robin Lipo, Adam Rybanský	75	Česká republika, Slovensko			
•	17:00	Slovácké divadlo	Žert	P	host: Josef Somr	80	Československo	1968		
	17:30	Div./lit. stan	Galina Kopaněva: Spatřit a napsat	DP		30				
•	17:30	Reduta 1	Strella	S	Jan Jílek	111	Řecko	2009	✓	
	17:30	Kino Hvězda	Stephan Zaubitzer: Cinemas	DP	host: Petr Vitek	30				
•	17:30	Klub kultury 1	Plody mraků	C		10	Česká republika	2017		
•	17:30	Klub kultury 1	Švéd v žigulíku	C	host: Petr Horký	64	Česká republika	2017		
	18:00	Stan ČT	Trezorová dramatika 1968–1969	OP	host: Milan Kruml	90				
•	18:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 4	S	O. Moravec, V. Palák	120				
•	18:00	Sportovní hala	Hairspray	Hi	Jiří Fligl	116	USA, VB	2007	✓	
	18:15	Div./lit. stan	Jarda Konáš	DP		45				
	19:00	Kino Hvězda	Slavnostní zahájení			30				
	19:15	Respekt stan	Jáchym Topol: Citlivý člověk	DP		60				
•	19:30	Kino Hvězda	Želvy mohou létat	Ho	host: Bahman Ghobadi	98	Írán, Fran., Itálie	2004	✓	
	20:00	innogy letní kino Masarykovo nám.	David Koller	DP		120				
	20:00	Dětský/herní stan	Chytrý kvíz	DP		120				
•	20:00	Stan ČT	Ztracená revue	OP		30	Československo	1961		
•	20:00	Stan ČT	Půjčovna talentů	OP		30	Československo	1964		
•	20:30	Reduta 1	Božská Ema	C	host: Pavel Kosatík	107	Československo	1979	✓	
•	20:30	Slovácké divadlo	Láska mezi regály	S	V. Schmarc, A. Stuchlý	126	Německo	2018		
•	21:00	Klub kultury 1	Šepoty a výkřiky	Hi	Maaret Kostkinenová	91	Švédsko	1972		
	21:00	Div./lit. stan	Blachut	DP		60				
•	21:30	Sportovní hala	Genesis	S	Géza Csákvári	120	Maďarsko	2018		15+
•	21:30	Letní kino Smetanovy sady	Pytláková schovanka	L		109	Československo	1949		
	22:00	Div./lit. stan	Banana split a jeho moralisté	DP		60				
	22:00	Klub Mír	DJ Maceo (Grundfunk / Radio Wave)	DP		120				
•	22:00	innogy letní kino Masarykovo nám.	Studentský maraton 2018	C		240		2018		
	23:00	Respekt stan	Horor Planet Dark I	OP		30				
	23:00	Div./lit. stan	Cimbálová muzika Hora	DP		180				
•	23:30	Reduta 1	Počátky Tria 2: školní léta	S	Peter Schepelern	82	Dánsko			
•	23:30	Kino Hvězda	Lítost	S	Zdeněk Blaha	97	Řecko	2018	✓	
•	23:30	Slovácké divadlo	Hmyz	C	Jiří Žák	98	Česká republika, Slovensko	2018	✓	
•	23:59	Sportovní hala	Poltergeist	S	Jiří Fligl	114	USA	1982	✓	15+

C
Česko/
SlovenskoDP
Doprovodný
programHi
HistorieHo
HostéL
Letní kinaOP
Odborný
programP
P.S.S
Současnost

! Veškerý program včetně odborného je veden v českém jazyce, případně tlumočen, projekce doprovází české titulky.